

ΦΩΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗ

1

Είν' ἡ ψυχὴ μου σύννεφο πὸν πλάνο τριγυρίζει
Μέσ' τὸν πλατὸν τὸν οὐρανὸ πὸν λάμπεις σὺ ὡς ἀστέρη
Μὲ κάθε ἀγέρα βολετὸ παντοεινὰ πασκίζει,
Γιὰ νᾶρθει πρὸς τ' ἀλαργινὰ, πρὸς τὰ δικὰ σου μέρη.

Καὶ θᾶρθει. Κάτι μοῦ τὸ λέει πὼς θᾶρθει μὲ μὴν ἀθρα,
Μόνον μακριὰ της ἄς σταθοῦν οἱ στεναγμοὶ κ' οἱ πόνοι,
Κι' ἄς πάψει νᾶναι τοῦ καημοῦ καὶ τοῦ δακρυῶν ἀνάβρα.
Είν' ἡ ψυχὴ μου σύννεφο καὶ μὲ τὰ δάκρυα λιώνει.

2

Τὰ ρόδα πὸν μοῦ χάρισεσ τᾶβαλα σὶ ἀνθογυάλι
Κι' ὄρες σιμά τους ἔμεινα μιλιώντας μπιστευμένα.
Στὴ γλάστρα σου πὸν ἀνάδωσαν τὰ ξωτικά τους κάλλη,
Κάποια δικὰ σου μυστικὰ δὰ κλέψανε γιὰ μένα.

Μὰ αὐτὰ δὲ μοῦσαν τίποτα. Μονάχα γύρα—ὦ θᾶμα!
Στὴν κάμαρά μου τὴ μικρὴ πὸν ξέρει μου τοὺς πόρους,
Γλυκογελάνε οἱ ζουγραφίες, οἱ τοῖχοι, κάθε πρᾶμα,
"Εἶσι πὸν δὲν τ' ἀγροίκησα ποτέ μου τόσους χρόνους.

3

Φεγγάρι δλόγιμο ψηλά, κ' ἐγὼ μονάχος κάτου.
Μπροστά μου πέλαγο ἄσωστο γαληνεμένο λάμπει.
Μήτε ψυχὴ, μήτε φωνὴ καὶ μήτε ἀχὸς κυμάτου,
Φῶς καὶ γαλήνη γύραθε σκορποῦν βουνὰ καὶ κάμποι.

Κλείνω τὰ μάτια μου κ' εὐτὸς σὸν ὄνειρο σιμά μου
Πετάει γλυκὰ ἢ ἀγάπη μου κ' ἀναγαλιές μοῦ δίνει...
"Ερμος καὶ σκότεινος, πονῶ σὶδὸν τόσον ἔρωτά μου,
Φῶς καὶ γαλήνη λαχταρῶ κ' ἐγὼ, φῶς καὶ γαλήνη.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

τιὰ πὸν καίει οὐλα τὰ πάντα νὰ ἀρπάξῃ ἕνα καθρέφτη
τρέμοντας καὶ ἀφελῶς, γιὰ νὰ ἀποτυπώσῃ τὴ
φωτιὰ ἐκεῖνη πὸν θαμπώνει καὶ καίει οὐλὴ τὴν οἰ-
κουμένην ἔξω τὸν κολλημένον ἀπάνου σ' ἀπὸ Στα-
ματάκιον Βάλβη.

Ἄφτὰ τὰ διαμαντάκια παρμένα ἀπὸ τὸν ἔμ-
μετρο πρόλογό του σὶδὸν καχμένο τὸν Πίνταρο ἀπὸ
μὲ θαμπωμένα μάτια (παρακαλεῖται ὁ κ. Ἀβάζος
νὰ τὸν γιατρέψῃ) τὸν κατακουρέλλιασε, φτάνουσε θαρ-
ρῶ, γιὰ νὰ δείξουσε ποιὰ εἶναι ἀκατανόμαστα ἐκ-
τρωματικά στιχοπλοκῆματα τὰ δικὰ μου, πὸν στὸ

τέλος τῆς γραφῆς δὲν εἶμαι καὶ φιλόλογος ἢ τὰ
δικὰ του πὸν εἶναι καὶ δάσκαλος. Τὰ καημένα τὰ
παιδιὰ πὸν τὸν ἀκοῦν! Πῶς τὰ λυπῶμαι. Γιατὸ
θὰ παρακαλέσω τὸ Νοῦμα νὰ στείλῃ τὸ φύλλο σὸν
ἴδιο, γιὰ νὰ μὴ τὸ διαβάσῃ ὁ ἀδιαπρηπὴς μαθητῆς
τοῦ διαπρηπεστάτου βέβαια δασκάλου του καὶ σκάσῃ
ἀπὸ τὰ γέλοια καὶ πάθῃ κανένα κάζο ἀτσιντίντε
γιὰ τὸ κακὸ τῆς πατρίδας πὸν τῆς χρειάζονται
τίτοιιοι μαθητᾶδες.

ΚΩΣΤ. ΛΑΝΑΡΑΣ

Γιατρὸς βραβεμένος ἀπὸ τὴ Γιατρ. Ἀκαδημία τοῦ Παρισιῶ.

μινὸ πανηγύρι.

Β' ΚΟΡΗ. Μὰ εἶν' ἄλλο ἀπὸ χαρὰ σὲ τοῦτο
τὸ χωριό; "Οχι μόνον σήμερα, ὄχι ἄβριο, μὰ πάν-
τοτε χαρὰ..... καὶ δταν δὲν εἶνε πανηγύρια πλάτ-
τουμε, μὰ μήπως εἴμαστε γεννημένοι γι' ἄλλο τί-
ποτα;

Η ΓΡΙΑ ΣΤΡΙΓΓΛΑ (μὲ κανία). Θὰ πεθᾶ-
νετε.....

(Οἱ κόρες πιάνονται σὲ χορὸ καὶ τραγουδοῦν).

Μὰ δὲν πεθαίνει ὁ ἔρωτας
γιατ' εἶνε ἀφτὸς πὸν πλάθει
μαραίνει τὰ τριαντάφυλλα
μπουμπούκια ξαναπλάθει.

Α' ΚΟΡΗ. Δὲ ρωτᾶς γιὰ τὸν ξένο, βασίλισσα,
ἢ ἀκόμα δὲν τὸν εἶδες;

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ἄ!.....

Β' ΚΟΡΗ. Γιατὶ, βασίλισσα, δείχνεις στὴν ὄψη
σου καταφρόνια γι' αὐτόν; Εἶνε γνωστός μας.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Μὰ ὄχι καὶ δικός μου.

Γ' ΚΟΡΗ. Μπορεῖ νὰ φιλήσῃ τὰ πόδια σου μὲ
μέρα.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Γὼ θὰ ἤθελα καὶ σήμερα, μὰ δὲ

θέλει ἀφτὸς.

Δ' ΚΟΡΗ. Δὲ θέλεις ξένο; Τὶ ἀκούω νὰ λέῃ
ἢ βασίλισσα;.....

Ο ΞΕΝΟΣ. Κεῖνη ἢ γιὰ μὲ κυτᾶζει μεσ' τὰ
μάτια, μοῦ παγώνει τὸ αἷμα.

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ Κ' Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ (γελῶν). Χά!
χά! χά!.....

Α' ΚΟΡΗ. Μὰ ποιὰ γρηά;

Ο ΞΕΝΟΣ. Νὰ κείνη κεὶ κάτου..... πὸν στὸ
στόμα της βράζει ἢ βλαστήμια.

Α' ΚΟΡΗ. Οὔτε βλέπω οὔτε ἀκούω. Ἀκοῦτε;
Βλέπετε;.....

(Πιάνονται σὲ χορὸ καὶ τραγουδοῦν)

Μέσ' τὴ μάβρη πολιτεία
ἐγεννήθηκα κουφός
μέσ' τὴ μάβρη πολιτεία
ἐγεννήθηκα στραβός
Κ' ὅσα βλέπω, κ' ὅσα ἀκούω
εἶνε φῶς κ' εἶνε ψαλμός.

(Παίρνουν πανέτρια γιομάτα ἄνθια καὶ ραίνουν τὴ
βασίλισσα τραγουδοῦντας καὶ γύρω της χορεύοντας).

Οὔτε διαμάντικα, οὔτε μπρὶλάντικα
δὲν ἀξίζουν ὅσο τ' ἄνθια

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10. — Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ
Φρ. 70. 10.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ: Στὰ κίθκια τῆς Πλατείας Συντάγ-
ματος, Ὁμόνοιας, Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Σταθμοῦ
Τροχιόδρομου (Ὁφθαλματρεῖο), Βουλῆς, Σταθμοῦ
ὑπόγειου Σιδηρόδρομου (Ὁμόνοια), στὸ καπνοπω-
λεῖο Μανωλακάκη (Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια,
στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέ-
του (ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὺ στὴ Βουλὴ).

Ἡ συνδρομὴ πληρώνεται μπροστὰ κ' εἶναι ἐνὸς
χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΑΙ

ΠΡΑΜΑΤΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝΕ

φαίνεται ἐδῶ καὶ πλατωνικοὶ φυτοφάγοι, ἀφοῦ
μάλιστα ἀνακηρύχοντε γι' ἀρχηγό τους τὸν
κ. Πλάτωνα Δρακούλη (ὁ διαπρηπὴς ἐν Ἀγ-
γλία Ἑλληὴ φιλόσοφος κτλ.) κ' ἀφοῦ καθί-
σανε ὄλοι τίς προάλλες σὲ φυτοφαγικὸ δῆπνο
στὸ Ν. Φάληρο. Ἀδιάφορο ἂν οἱ περισσότεροι
ἀπ' αὐτοὺς εἶναι συστηματικοὶ κρεατοφάγοι.
Αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτα. Στὴν κοινω-
νία μας, καὶ μάλιστα στὴ φιλολογικὴ, ὑπάρ-
χουν πάντοτε ὀπαδοὶ τῆς εὐκαιρίας (d'occasion
πὸν λένε κ' οἱ Φράγκοι), πρόθυμοι νὰ καθί-
σουνε σὲ τραπέζι δημοτικιστᾶδων, ἂν περάσει
ἀπὸ δῶ ὁ κ. Ψυχάρης, σὲ γλέντι καθαρευουσι-
ων, ἢ μᾶς ἐπισκεφτεῖ ὁ κ. Κλ. Ραγκαβῆς,
σὲ χορὸ Βουργάτικο, ἂν περάσει κανένας ἐπί-
σημος Βούργαρος ἀπὸ τὴ χώρα μας, καὶ
τράβα κορδέλλα. Οἱ καλόκαρδοι αὐτοὶ ἀδρῶ-

εἶνε τ' οὐρανοῦ βλαστάρια.

Ξεπετιοῦνται ἀπὸ τὴ γῆ

δὲς, βασίλισσα, στὴν ὁμορφιά τους.

τῆς γῆς τ' ἀγκάλιασμα καὶ τ' οὐρανοῦ.

(Ἀκούγονται ἀπὸ μακρὰ ἀγροτικὲς μουσικὲς,
εἶνε τὰ παλληκάρια πὸν φτάνουν).

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Τὰ παλληκάρια ἐρχονται σὲ χα-
ρωπὴν παράτα, ἀπ' τ' ἀσκιά θὰ τρέξῃ τὸ κρασί, σή-
μερα εἶδε τὴ λεφτεριά του, καιρὸ τώρα κλεισμένο στὰ
βαρέλια. Ἐμπρός, ἢ τρέλλα εἶναι γιὰ μᾶς.

(Μπήκαν τὰ παλληκάρια)

(Οἱ κόρες χορεύοντας σὲ γῆρο τραγουδοῦν).

Ἀπ' τὸ βαρέλλι τὸ κρασί

σὸν τὸ ποτάμι τρέχει

ἀχ ἤθελα ὁ οὐρανός

ὄλο κρασί νὰ βρέχῃ

Νὰ γίνονται κρασόχορτα

μὰ καὶ κρασολουλούδια

ἢ πλάση νᾶν' θεοτρελλῆ

χοροὶ κ' ὄλο τραγοῦδια.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ἐ! παλληκάρια, τί καθόσαστε;